

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 156/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Bc. B. D., bytom L., S. D., bytom L., M. M., bytom K., H. G., bytom T., E. B., bytom P., M. H., bytom M. N. V., Z. U., bytom K., M. V., bytom V. Ľ. H., bytom Ch., Ľ. P., bytom T., a Ing. J. B., bytom T., zastúpených advokátom JUDr. J. G., T., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prístup k voleným a verejným funkciám podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň a práva na prácu podľa čl. 35 ods. 1 v spojení s čl. 35 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Bc. B. D., S. D., M. M., H. G., E. B., M. H., Z. U., M. V., Ľ. H., Ľ. P. a Ing. J. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. apríla 2005 doručená sťažnosť Bc. B. D., bytom L., S. D., bytom L., M. M., bytom K., H. G., bytom T.,

E. B., bytom P., M. H., bytom M. N. V., Z. U., bytom K., M. V., bytom V. Ľ. H., bytom Ch., Ľ. P., bytom T., a Ing. J. B., bytom T., zastúpených advokátom JUDr. J. G., T., (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prístup k voleným a verejným funkciám podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň a práva na prácu podľa čl. 35 ods. 1 v spojení s článkom 35 ods. 3 ústavy, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany (ďalej len „úrad práce“).

Sťažovatelia boli k úradu práce podľa § 154 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) v štátnozamestnaneckom pomere, a to v dočasnej štátnej službe.

Podľa § 154 ods. 2 zákona o štátnej službe štátny zamestnanec v dočasnej štátnej službe absolvuje odborné vzdelávanie, ktorého účelom bude doplnenie požadovaných vedomostí a schopností v príslušnom odbore štátnej služby. Podmienkou na vymenovanie štátneho zamestnanca do stálej štátnej služby je absolvovanie tohto odborného vzdelávania skončeného skúškou pred komisiou.

Obsah a rozsah odborného vzdelávania ustanovuje nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 573/2002 Z. z. o obsahu a rozsahu odborného vzdelávania a o obsahu a rozsahu skúšky v dočasnej štátnej službe (ďalej len „nariadenie vlády“).

Sťažovatelia namietajú, že témy ustanovené nariadením vlády neboli vôbec v rámci odborného vzdelávania preberané, ani prednášané, hoci skúška tieto témy obsahovala. Podľa ich názoru nezabezpečenie určeného rozsahu a obsahu odborného vzdelávania a následná skúška obsahujúca aj tieto témy má alebo môže mať priamu súvislosť s neúspešným zvládnutím skúšky a následným skončením štátnozamestnaneckého pomeru sťažovateľov.

Sťažovatelia sa preto domnievajú, že úrad práce porušil ich základné právo podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, podľa ktorého má každý právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu

naň, základné právo na rovnaký prístup občana k voleným a iným verejným funkciám a čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy, podľa ktorého sú si ľudia rovní v právach.

V súvislosti s porušením čl. 35 ods. 1 a 3 ústavy sťažovatelia namietajú nedodržanie podmienok ustanovených právnymi predpismi pre zabezpečenie ich odborného vzdelávania, čo považujú za svoju diskrimináciu v porovnaní s inými zamestnancami v rovnakom postavení.

V súvislosti s porušením čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy zastávajú sťažovatelia rovnaký názor, pričom uvádzajú, že súčasťou obsahu tohto základného práva je, aby orgány, ktoré majú povinnosť spolupôsobiť pri uchádzaní sa o funkciu a pri ustanovovaní do funkcie, si tieto povinnosti plnili, a tak zaručili možnosť prístupu k voleným a iným verejným funkciám. Tým, že úrad práce tieto povinnosti nesplnil, čím sťažil, resp. znemožnil uchádzanie sa o funkciu, porušil ich právo podľa čl. 30 ods. 4 ústavy. Tým, že úrad práce nevytvoril v porovnaní s inými príslušnými orgánmi rovnaké podmienky, porušil aj čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy.

V nadväznosti na vyslovenie porušenia označených základných práv sa sťažovatelia domáhajú priznania primeraného finančného zadostučinenia pre každého z nich 500 000 Sk, ako aj náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnickým osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Sťažovatelia namietajú porušenie ich základných práv upravených v čl. 35 ods. 1 a 3 a v čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy. Porušenie označených základných práv odvodzujú od možnej priamej súvislosti neúspešného zvládnutia skúšky z dôvodu nezabezpečenia im odborného vzdelávania v rozsahu a obsahu ustanovenom nariadením vlády, čo malo za následok skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Porušovateľom má byť podľa ich vyjadrenia úrad práce, ktorý podľa nich odborné vzdelávanie v ustanovenom obsahu a rozsahu nezabezpečil.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Sťažovatelia namietajú nečinnosť úradu práce, ktorá spočíva v tom, že im nezabezpečil odborné vzdelávanie v ustanovenom obsahu a rozsahu. Ochrana pred nečinnosťou orgánu verejnej správy, ktorým úrad práce je, poskytujú podľa § 250t a nasl. Občianskeho súdneho poriadku všeobecné súdy. Vychádzajúc z uvedeného a zo subsidiárnej právomoci ústavného súdu sťažnosť sťažovateľov odmietol ústavný súd pre nedostatok právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júla 2005